

godt for Loven paa dens videre Gang her i Rigsdagen. Jeg vil haabe, at ikke de Ændringer, som ere tilførte Loven, skulle skabe Hindringer for dens Gennemførelse. Den højtærede Minister brugte nogle Udtalelser, før han tiltraadte disse Ændringer, som jo kunde sigte i den Retning, men eftersom den højtærede Minister har tiltraadt Ændringerne, fremtræder jo Lovforslaget nu, i den Skikkelse det nu har, som Regeringsforslag. Naar Regeringen har accepteret Ændringerne, maa det jo være det samme, som om Regeringen har forelagt det med dette Indhold. Jeg haaber og antager derfor, at Regeringen og særlig den højtærede Indenrigsminister i det andet Ting af al Kraft vil arbejde paa at faa Loven gennemført, som den nu foreligger her i Folketinget og vil komme til at foreligge for Folketinget efter Vedtagelsen i Dag.

Jeg nærer noget Haab om, at denne Lov skulde blive gennemført endogsaa i denne Samling, og jeg bygger dette mit Haab paa de fra den højtærede Konseilspræsident faldne Udtalelser, som jeg fremdrog ved Sagens første Behandling. Den højtærede Konseilspræsident har jo udtalt, naar han er bleven spurgt, om den kommunale Valglov snart kom frem, at han ikke vilde være med til at forelægge den, før der var Betingelser til Stede for dens Gennemførelse. Jeg antager derfor, at disse Betingelser nu maa være til Stede, og at den højtærede Regering maa se sig i Stand til at gennemføre Loven endnu i denne Samling. Jeg udtalte ganske vist ogsaa ved første Behandling, at der sikkert vilde blive rejst Modstand mod denne Lov fra konservativ Side, og det har jo ogsaa bekræftet sig ved de Udtalelser, der ere fremkomne her i Salen og paa konservative Møder. Men desuagtet, til Trods derfor, nærer jeg det bedste Haab, og jeg bygger, som sagt, dette mit Haab paa den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser.

N. Andersen: Jeg skal selvfølgelig ikke paa nærværende Tidspunkt eller under de foreliggende Forhold søge at fremkalde en Realitetsforhandling om dette store og vigtige Forslag, men indskrænke mig til ganske enkelte Bemærkninger, som navnlig skulle angaa den formelle Side af denne Sag, den Maade, hvorpaa denne vigtige Sag er bleven behandlet. Jeg skal ikke paa nogen Maade gaa i Rette med det ærede Flertal her i Tinget med Hensyn til, at man oprindeligt var betænkt paa at lade denne Sag gaa gennem Folketinget

uden Udvalgsbehandling. Det erkender jeg, at der kunde være ret god Grund til at gøre, fordi alle, i alt Fald alle vi, der have siddet her i nogle Aar, kendte Forslaget ud og ind, saaledes som det forelaa fra Regeringens Haand, fra alle de mange Gange, det tidligere har været for. Men noget anderledes stiller Sagen sig efter min Mening, naar dette Tings ærede Flertal har fundet det rigtigt og nødvendigt at omendre Forslaget saa stærkt, at det saavel i Realiteten som i Princippet bliver noget helt andet end det, Regeringen lagde paa Tingets Bord. Jeg tror, at for at finde et Sidestykke til denne Fremgangsmaade, at man over for saadanne Ændringer har undladt at foretage den aldeles stereotype Udvalgsbehandling, maa man gaa meget langt tilbage i Rigsdagens Annaler. Det er jo i den Grad stereotyp for Folketinget at nedsætte Udvalg om saa godt som enhver Sag, at jeg ikke tror, det baader Sagens videre Fremme, at man her har ment at kunne undvære dette Gennemgangsled, denne Undersøgelse af de meget vidtrækkende Ændringsforslag, som kun et Udvalg kan foretage. — Det, at man, fordi et stort, et meget stort Flertal af dette Tings Medlemmer er kommet til at tænke paa, at man skulde gøre Ændringer, mener at kunne gaa saa vidt, at man med et Pennestrog tilvejebringer omtrent en Fordobling af Landets Vælgerkorps, tilvejebringer omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. ny Vælgere til kommunale Valg, at det kan ske uden anden Overvejelse end den, som de ærede Forslagsstillere maaske — det ved jeg jo ikke — i Forbindelse med deres øvrige Meningsfæller have foretaget rent underhaanden, det synes mig at være en Behandlingsmaade, som ikke svarer til dette store og vigtige Emnes Betydning. Den Foranstaltning, som de ærede Forslagsstillere have gennemført ved Ændringer ved 2den og nu igen ved 3die Behandling, er jo af en saadan Natur, at hvis den bliver gennemført og bliver til Lov, hvad jo ingen af os kan sige i Øjeblikket, vil det uundgaeligt faa en mægtig Indflydelse paa hele vort Samfunds fremtidige Udvikling og Livsførelse.

Det forekommer mig derfor forbavsende, at man har kunnet raade over en saa ejendommelig Frimodighed, som der hører til for at lade dette Forslag nøjes med den Behandling, som det her har fundet. Af Hensyn dertil, af Hensyn til den efter min Formening aldeles ufærdige Stand, hvori dette Forslag foreligger, kan jeg ikke stemme for dets Overgang til det